

самодостатністю територіальної громади слід розуміти забезпеченість та відтворення широкого спектру ресурсів.

Таким чином, під самодостатньою територіальною громадою слід розуміти таку територіальну громаду, що має визначену територію, розвинену соціальну інфраструктуру, необхідний кадровий потенціал, матеріальні та фінансові ресурси, достатні для вирішення питань місцевого значення в інтересах жителів громади, виконання власних та делегованих повноважень місцевими органами влади.

Самодостатня територіальна громада має бути спроможна в процесі свого функціонування за умови ефективного використання своїх ресурсів не тільки задовольняти поточні потреби, а також створювати умови для подальшого успішного розвитку.

1. *Децентралізація влади/Кошти ДФРР важливо спрямовувати на ті проекти, які повернуться у вигляді податків, - експерти,- [Електронний ресурс],-Режим доступу: <http://decentralization.gov.ua/news/item/id/4435>*

2. *Негода В.А. Децентралізація влади,- [Електронний ресурс],-Режим доступу: <http://decentralization.gov.ua/news/item/id/4612>*

3. *Петкова Л., Проскурін В. Муниципальні інвестиції та кредити,- Навчальний посібник / Київ, 2006.- С.67*

4. *Хожило І.І. Соціально-економічний розвиток громад в умовах децентралізації влади в Україні,-Київ- 2015,-С.3*

Семін І.Є.

асистент

Черкіс С.Т.

студентка

Національний університет «Львівська політехніка»

РИНОК ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день економіка України переживає важкі часи – політична нестабільність, окупація Криму, військові дії на сході країни, недосконалість законодавства – все перелічене гальмує розвиток економіки країни. Тому важливим є створення низки сприятливих умов для розвитку української економіки, що є неможливим без ефективної інвестиційної діяльності. Економічне зростання, створення нових робочих місць, забезпечення науково-технічного прогресу та підвищення рівня підприємницької діяльності досягається залученням інвестицій, в тому числі іноземних. Статистичні дані, попри все, свідчать, що інвестиційна привабливість України знаходиться на низькому рівні. [1].

Відповідно до Закону України «Про режим іноземного інвестування», іноземна інвестиційна діяльність розглядається як послідовна, цілеспрямована діяльність, що полягає в капіталізації об'єктів власності, у формуванні та використанні інвестиційних ресурсів, регулюванні процесів інвестування і міжнародного руху інвестицій та інвестиційних товарів, створенні відповідного інвестиційного клімату і має на меті отримання прибутку або певного соціального ефекту [2].

Варто відзначити основні переваги України для іноземного інвестування, враховуючи її сучасний та потенційний стан розвитку, зокрема:

1. Вигідне геополітичне розміщення - країна має вихід до Чорноморського басейну; розташована на перехресті транспортних шляхів Європа – Азія, Північ – Південь.

2. Високий рівень природно-ресурсної забезпеченості. За кількістю розвіданих запасів марганцевих руд Україна — друга в світі і перша — серед країн СНД; запасами вугілля, залізної руди, вторинних каолінів, калійних солей, глинистої сировини країна забезпечена на 100–200 років.

3. Дешева кваліфікована робоча сила. Середньомісячна заробітна плата в Україні значно нижча від зарубіжних країн

4. Місткий споживчий ринок.

Перспективними галузями для інвестування могли б стати сільськогосподарський, туристичний та енергетичний сектори [3].

За даними Держстату у січні-червні 2016 року в економіку України іноземними інвесторами вкладено 2859,1 млн.дол. США та вилучено 330,1 млн.дол.США прямих інвестицій (акціонерного капіталу), у січні-червні 2015 року – 1042,4 млн.дол.США та 351,3 млн.дол.США відповідно. Обсяг залучених з початку інвестування прямих іноземних інвестицій (акціонерного капіталу) в економіку України на 01.07.2016 року становив 44790,7 млн.дол. США [4].

Інвестиції спрямовуються у вже розвинені сфери економічної діяльності. На підприємствах промисловості зосереджено 29,6 % загального обсягу прямих інвестицій в Україну, в установах фінансової та страхової діяльності – 29,4 %.

На жаль, в рейтингу інвестиційної привабливості країн світу International Business Compass за 2016 рік, Україна впала на 41 позицію порівняно з попереднім періодом і зайняла 130 місце (2015 рік – 89 місце). Особливо значним є падіння в частині економічних показників. В першу чергу, подібні результати обумовлені політичною кризою і подіями в східній частині країни, які авторитетна німецька аналітика, на жаль, розглядає, як громадянську війну. При цьому, в суб-індексі по інноваціях (кількість зареєстрованих патентів в країні) Україна посіла 39 місце з 85 країн-учасниць, що є позитивним результатом.

Основними причинами гальмування залучення іноземних інвестицій стали: недовіра суспільства до дій влади, велика частка тіньової економіки, відсутність чіткої довгострокової стратегії економічного розвитку країни, тривала нестабільність у багатьох сферах діяльності, особливо у сфері оподаткування, нестабільність політичної ситуації в країні, значна корупція.

Для вирішення основних проблем залучення іноземних інвестицій потрібно проводити реальну боротьбу з корупцією, а не показову, продовжувати очищення судової, правоохоронної і податкової систем шляхом люстрації, сформувати національні ринкові інститути, необхідні для підтримки експорту, такі як експортно-кредитне Агентство і Банк Розвитку, максимально знизити податковий тягар для малого і середнього бізнесу.

На сьогоднішній день в Україні створені всі умови, в тому числі і правові, для інвестування та розвитку державно-приватного партнерства. Українське законодавство визначає гарантії діяльності для інвесторів, економічні та організаційні засади реалізації державно-приватного партнерства в Україні [5].

До іноземних інвесторів на території України застосовується національний режим інвестиційної діяльності, який визначає рівні умови діяльності з вітчизняними інвесторами. Іноземні інвестиції в Україні не можуть бути націоналізовані.

Також іноземному інвестору державою гарантується повернення його інвестиції в натуральній формі або у валюті інвестування без сплати мита, а також доходів від інвестицій у грошовій або товарній формі у випадку припинення інвестиційної діяльності [5].

Верховною Радою України підписано та ратифіковано міжурядові угоди про сприяння та взаємний захист інвестицій з більше ніж 70 країнами світу.

Для підвищення рівня розвитку та реалізації інвестиційного потенціалу України, у серпні 2016 року Указом Президента України затверджено Положення про Національну інвестиційну раду, основним завданням якої є розроблення пропозицій щодо стимулювання та розвитку інвестиційної діяльності в Україні, формування привабливого інвестиційного іміджу України, у тому числі з урахуванням найкращої міжнародної практики.

З метою покращення умов та вирішення проблем залучення іноземних інвестицій в Україну, Уряд держави регулярно проводить бізнес-форуми за участю потенційних іноземних інвесторів.

Отже, залучення іноземних інвестицій в національну економіку допоможе Україні перейти на новий рівень розвитку, що дозволить: впровадити новітні технології, які сприятимуть підвищенню конкурентоспроможності національного виробництва на світових ринках, забезпечити високий рівень якості продукції та знизити рівень безробіття.

1. *Про режим іноземного інвестування: Закон України від 19.03.1996 р. // Верховна Рада України. – Офіц. вид. – К.: Парлам. вид-во, – 1996. – № 19. – Ст. 80.*

2. *Гайдуцький А. П. Мотиваційні чинники міжнародних інвестиційних процесів / А. П. Гайдуцький // Фінанси України.-2004. – № 12. – С. 50-57.*

3. *Пересада А. А. Управління інвестиційним процесом. – К: Фінанси і статистика, 2002. – 471 с.*

4. *Міністерство економічного розвитку і торгівлі України [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/?lang=uk-UA>.*

5. *Консульство України в Бельці / Інвестиційний клімат в Україні[Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://baltsi.mfa.gov.ua/ua/about-ukraine/economic-cooperation/invest-climat>*

Струк М.А.

студент

Завербний А.С.

к.е.н., доцент

Національний університет «Львівська політехніка»

ПРОБЛЕМА ТІНЬОВОЇ ЕКОНОМІКИ В ПРОЦЕСІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД БОРОТЬБИ

Протягом останніх років у Україні спостерігається значене розширення масштабу тіньової економіки, що призводить до посилення негативного впливу на соціально-економічне життя суспільства. Станом на сьогодні, Україні знаходиться серед лідерів за обсягами тіньового сектору [2]. Прихована, тіньова діяльність суб'єктів в Україні впливає на макроекономічні показники, фінансово-економічну динаміку та перспективи розвитку. Тінізація економіки призводить до структурних деформацій, виникнення диспропорцій в суспільно-економічному розвитку, гальмує державотворчі процеси, протидіє демократизації суспільства і євроінтеграції. Причиною значного поширення тінізації є неефективна робота фіскальних органів. Через що з'являється можливість повного/часткового ухилення від податкових/митних платежів через використання різноманітних махінацій, створення підставних організацій для переведення тіньових доходів в готівку тощо [4]. Також причиною розвитку тіньового сектору є недосконалість законодавства в сфері економічних злочинів, високий рівень корупції в державних органах та низький рівень правової культури, що призводить до уникнення відповідальності за своїми фінансовими та іншими зобов'язаннями.

Для боротьби з даною проблемою, у світі існує багато механізмів детінізації економіки країни. На прикладі досвіду зарубіжних країн, в Україні можна заборонити господарську діяльність тих фізичних та юридичних осіб, які раніше вчинили податковий злочин. На прикладі Франції, можна обмежити проведення експортно-імпорتنих операцій для компаній, які мають рахунки в офшорних зонах [1]. Проте, на мою думку, найкращих результатів у боротьбі з тінізацією можна досягнути опираючись на досвід Великобританії та Німеччини. Практика цих країн передбачає оптимізацію податкової системи, збільшення відповідальності за хабарництво та посилення незалежності судів, віддавши їх під громадський контроль [3]. Також, використовуючи досвід ЄС, можна вступити до міжнародних організацій протидії корупції: APG, CFATE, ASAAMLG. Отже, напрями до детінізації економіки України пролягають через ретельне вивчення досвіду розвинутих економік світу та зваженої політики з боку держави в фіскальній та судовій